

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Szerkesztőség:
Főtér 27. szám, hova a lap szellemi részét
illető közlemények küldendők.
Megjelen minden vasárnap reggel.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Előfizetési díj:
Egész évre 4 ft — Félévre 2 ft — Negyedévre 1 ft.
Hirdetéseket
a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít.
Egyes szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:
Schvarcz Sándor könyvkereskedése, hová az előfize-
tési- és hirdetési díjak küldendők.
Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr.
Nyilttér petit sora 30 kr.

Szentes-e vagy Szeged?

Midőn legelőször felvettett azon kérdés, hogy Csongrádmegye tisztán-
innyi járása a vármegye kebeléből ki-
szakítva Szegedhez csatoltassék és ily-
módon állittassék fel egy új-megye, mely
Magyarország térképén mint Szeged-
megye szerepeljen, az igazat megvalva
e terv az egész Csongrádmegyében nagy
visszatetszést szült. De hiszen azon
nem is lehet csodálkozni, ha tekintet-
be vesszük azt, hogy vármegyénk kö-
zönségének nagy része az ősi hagyó-
mányokhoz annyira és oly szívosan
ragaszkodott, hogy e miatt minden új
eszme, habár az előnyére szolgált vol-
na is, legtöbnyire hajótörést szenved-
ett, vagy esetleg erős küzdelem árán
lehetett megvalósítani.

Hogy ez így volt, emlékeztünk
vissza azon időre, midőn arról volt
szó, hogy a megyeszékhelye Szegvár-
ról Szentesre tétessék át. Hányan vol-
tak olyanok, kik erről mit sem akar-
tak hallani! Sőt erős kitartással védel-

mezték álláspontjukat. Pedig hát két-
ségtelen az, hogy a megye székhelyét
Szegvárról át kellett helyezni, ha má-
sért nem azért is, mert Szegvár nem
volt képes helyet adni még a megyei
hivatalnokoknak sem.

Éppen úgy voltunk akkor is, midőn
szóba hozatott „Szegedvármegye“ esz-
méje: idegenkedtünk tőle, sehogy sem
akartunk abba belenyugodni, hogy
Csongrád városa, melytől a megye
nevét vette, bekebeleztessék Szeged-
vármegyébe; másrészt meg sajnáltuk
és sajnáljuk ma is ott hagyni a való-
ban diszes megyeházat, melynek épít-
ési költségeihez mi is kellő arányban
járultunk hozzá.

Most azonban egészen másként
gondolkozunk; ma már oda jutottunk,
hogy „Szegedvármegye“ eszméjétől
nemesak hogy nem idegenkedünk, sőt
ellenkezőleg azt várjuk és óhajtjuk,
hogy az ige mentül előbb testté vál-
jék. Ki, vagy mi annak az oka, hogy
már ma óhajtjuk Szegedvármegye fel-

állítását? Erre a felelet igen egyszerű:
Szentes! illetve a Szentesről megvá-
lasztott vármegyei bizottsági tagok az
okai annak, hogy ma ott akarjuk
hagyni Csongrádvármegyét és be aka-
runk lépni Szegedvármegyébe! Mióta
Szegvárról áthelyezték a vármegye
székhelyét Szentesre, mindenkor arról
győződünk meg: hogy Szentes felhasz-
nálva azon rendkívüli kedvező körül-
ményt, hogy több vármegyei bizott-
sági tagot választ, mint Csongrádvár-
megye összes többi községei, mindent
magához von, minden közhasznu intéz-
kedést a maga részére szavaz meg;
a többi községekről mit sem akar tud-
ni, ezeket kulturális haladásában éppen
nem támogatja! És mert mindent
magának akar, úgy tekinthetjük, mint
a megye többi községeinek piócóját.

Lapunk 20-ik számának vezér-
cikkében felelítettük, hogy Szente-
sen a párt-harcok csak addig tarta-
nak, még a város érdeke nincs érintve;
amint a város érdekéről van szó, az
esetben Szentes város összes polgárai,

A „CSONGRÁDI LAP” TÁRCZÁJA.

Amit a temető beszél.

Nemcsak a halottak nyugosznak ám
meg a temetőben, az élő ember is nyuga-
lomra lel, pihenésre talál a sirok bozótja
között . . . .

Most, mikor a nyár forrósága rekke-
nővé teszi az utcák poros, fülledt levegőjét,
s az élet is oly zajos, lázas küzdelmekben
lúktet, most mikor az életerő mohó sietség-
gel emésztetik föl a létért való küzdelemben:
a küzdelmekben kifáradt test és lélek sehol
sem talál edesebb pihenésre, mint a temető
fönsége csendjében.

A lombos fák égbetörő sudarai, talán
a lélek útját jelezik; a cserjék, bokrok sűrű
lombsátorra árnyat von az aluvók hantjai
fölé, csendet, nyugalmat ad; magas füvek,
tömött pázsit zöldje borítja a sűrűség rejte-
két, életet, gyógyulást lehelve a fáradt test
és lélek felé, alatta a mult évi avar porla-
doz; a mulandóságból táplálkozik az új
élet . . . vadvirág ölelkezik a gondosan ápolt,
nemes rózsákkal; teljes egyenlőség, ez a te
világod!

Jertek, óh jertek a néma temetőbe!
Néma?! Oh nem! a temető oly beszé-

des, hogy túlharsogja a nyüzsgő élet siketítő,
pokoli zaját.

Im itt e magasan domboruló sirhalom
virágmezőjével egy dűsgazdag gondtalan pá-
lyafutását beszéli. Nem ismerte a nyomort,
kint, fájdalmat, nélkülözést; egyhangú éle-
tében nem hozott változatosságot más, mint a
halál; ez is jó későn jött, 80 év után. Hir-
név helyett rakásra halmozott kincset hagyott,
melyen már koporsójánál hajba kaptak a kro-
kodil könnyeket hullató örökösök . . . . De
azért virágot ültetett sirhalmára — a kép-
mutatás!

Nem kell messze távoznom ama jeltelen
elmosódott dombocskáig . . . . Vannak még,
akik beszélnek egy önzetlen, munkás, a tes-
tekben kifáradhatlan fiáról szülővárosának,
aki fölrazta tespedéséből kortársait, a hala-
dás útjára terelte városának megfeneklett
közügyeit; a történetíró hálával fogja nevét
leírni, s mint nemes példányképet előállítani,
de nem lesz, ki elmosódott sirhalmát meg-
tudná mutatni neki . . . .

Ez az ujonnan domboruló halom min-
dennapi, de megújuló, bánatos történetet me-
sél. Aki alatta nyugszik szeretett; rövid ideig
boldog volt; jött egy léhűtő iparlovag, szö-
vetkezve a női hiúsággal, segítve a női gyen-
geségtől, állhatatlanságtól, győzött az eskü, a
józanész szentségén . . . . Az áldozat itt nyug-

szik, megtört . . . . az esti néma csendben
talán ki is hallatszik a városból egy-egy
gyönyörített kacaj . . . . Női hűség, mily
ingatag alapon épülsz?!

Csitt! lassan nesztelenül lépjünk el, ne
zavarjuk a kitörő fájdalmat. Itt egy ifjú nő
vergődik; kétségbeesésével küzködve, ful-
dokló zokogással borul a kedvest rejtő, sü-
tét halomra . . . . Szent legyen a hitvei
hűség példaképe!

Ott az atyai, anyai, fiú, testvéri szere-
tet örökdió a sirok fölött . . . Nyugodjatok,
pihenjeteek csendesen, álmotok legyen tündéri,
legyen édes, hisz' emlékteket gondosan őrzí
a szerető szülői, testvéri, fiú rökoni szív . . .

A messze távolból átszűrődik hozzám
a kísértő gyászdal bús accordja . . . Vajjon
ki lesz legújabb lakója a csend eme hazá-
jának!?

A lassú menet láthatóvá lesz; kíván-
csi szemekkel keresi tekintetem a koporsó
kimagasló alakját. Fehér az, mint a hó, az
ártatlanság utolsó köntöse . . . . 18 év van
jelölve oldalán . . . fölshajtok s lábaim ön-
kénytelenül közelebb visznek. Gondolataim
fölszűlő seregét nem tartóztathatom.

Miért kellett hát ennek születnie, átver-
gődni az élet első lépcsőjén, ha most, mi-
kor talán a célnál volt már, mikor éppen
igazán élt volna, mikor belekóstolt volna az

tartozzanak. Ez a jellem vonás dícséretére válik Szentesnek de csak addig, míg önzéssé nem fajul. Azonban sajnos, mindég azt tapasztaltuk a vármegyén, hogy Szentes önző és arra törekszik, hogy a vármegye összes községeitől mindent el vegyen, hogy minden Szentesen összpontosítsák, hogy a vármegye többi községei a megye pénztárából mit se nyerjenek valamely tervük létesítéséhez, az egész vármegye legyen az övék, szóval: a vármegye összes rendelkezési alapja azért van, hogy az Szentesé legyen.

Nézzük azt, miként vannak Csongrád vármegyében a tisztviselői állások betöltve?

A főispáni állás nem szentesi egyénnel tölthető be, de csak azért; mert nem Szentesé a kinevezési jog. Az alispán: szentesi; a főjegyző szentesi; az árvaszéki elnök szentesi; a főszámvevő szentesi; az alszámvevők szentesiek; a három árvaszéki ülnök szentesi; a főpénztárnok és az ellenőr szentesiek; a két aljegyző szentesi; a főügyész szentesi; a csongrádi járás főszolgabírája szentesi; sőt elmondhatjuk, hogy a vármegye kezelő-személyzetének legnagyobb része szintén szentesi, vagyis egy szóval — Szentesről körül-belül 30 megyei tisztviselő van beválasztva. Számlál pedig Szentes ez idő szerint: 30.000 lelket. Tehát Szentesen 1000 lélekre esik egy megyei tisztviselő. Csongrád számlál ez idő szerint: 20.800 lelket és ennek dacára, csak egy szolgabírói állást tölthetett be: mert a főorvost a főispán nevezte ki, tehát ezen állás betöltése nem a megyére volt bízva. Ha egyébből

nem, ebből is világosan látható az, hogy Szentes minő mértékkel mér! De tovább megyünk és kimutatjuk azt is, hogy mit tesz a saját érdekéért Szentes és mit nem tesz (a mit pedig tenne kellene) Csongrád vármegye többi községei jóvoltáért.

Midőn arról volt szó, hogy építtessék egy oly „mű-ut“ mely Mindszentet és Szegvárt összekötné Szentesel, akkor ezzel azt akarták elérni, hogy úgy a mindszentiek, mint a szegváriak összes áruikat a szentesi vasutra hordják be. Hát ennek a műutnak kiépítésére, ha jól emlékezünk, a közmunka alapból 500.000 forintot szavaztak volna. Szerencse, hogy a tervezett mű-ut eszméje elesett a miatt, hogy ma már vasutal akarják helyettesíteni. Ezen vasut úgy van tervezve, hogy Szentes, Szegvárt, Mindszentet összekösse H. M. Vásárhelylyel, tehát nem kizárólag Szentes városát érdekli; ezen vasut kiépítésére már csak 60.000 forintot szavazott meg a vármegye. Szentesen a vasúthoz vezető „keramiát“ ut kiépítési költségeihez a vármegye 30.000 forinttal járult, pedig ez kizárólag magát Szentes városát érdekli, mert ezen „keramiát“ uton más, mint szentesi, nem igen jár. A Csongrád-félegyházi vasut építési költségeihez alig akartak hozzájárulni 30.000 forinttal.

Az itt felsorolt tényekből tagadhatatlanul kitűnik az, hogy a vármegye, Szentes kivéve, a többi községeinek érdekéért vagy semmit nem tesz, vagy ha tesz is, csak azért teszi, hogy „tessék-lássék“, vagyis míg Szenteset hussal hizlalja, a többi községeket zab-

kenyérrel elégíti ki.

Hogy ez így van, mi sem bizonyíthatná világosabban, mint Csongrád megye törvényhatósági bizottságának a legutóbbi közgyűlésén hozott 115/891 sz. u. határozata, mely határozatot, „lapunk“ 21 számában egész terjedelmében, szóról-szóra közöltük. Ebben a határozatban csak az a meglepő, hogy Fekete Márton indítványára hozatott. Meglepő pedig azért; mert Fekete Mártonról eddig azt hittük, hogy ő nem tartozik a „lokál-politikusok“ zárlójához; most azonban meggyőződött bennünket arról, hogy ő is szentesi.

De eltekintve mindentől, kell hogy elveszítsük a kedvünket Szentesről már azért is: mert szentesiek voltak azok, kik Csongrád vármegye becsületét az ország színe előtt oly csufosan meghurczoltatták csak azért, mert a főispán nem az ő kívánságuk és óhajtuk szerint, hanem törvényesen működik.

Ilyen körülmények között nem csoda, ha elvesztettük kedvünket attól, hogy továbbra is Csongrád megye kebelében maradjunk.

Szívünkben óhajtuk, hogy Szentes ama vágya, hogy önálló törvényhatósági joggal bíró város legyen, mielőbb teljesedjék; hadd mondanók el bucsuzól: Isten veled Szentes! és jövőnk érdekéből: Isten hozott Szeged!

Csongrád, 1891. július 4.

„Lókiállítás és lótenyésztésünk“ című legutóbbi vezércikkünk reflektálva, Reinhardt Ferencz gazdálkodó úr levelet intézett a lapok szerkesztőségéhez, melyben örömet fejez ki a szerkesztőség azon dícséretreméltó eljárásáért, hogy a lap nem csupán egy vagy

élet mézébe . . . . az az ismeretlen, borzalmas kaszás ridegen löki vissza, megállj s elég volt, nem fogod az élet boldogságát megízlelni.

Ne beszéljétek nekem az élet keserveiről, mitől megszabadult; hisz' éppen a szenvedés édesíti meg a boldogságot s az élet összes terhe nem képes arra, hogy megrontsa egy röpké pillanat édességét, sőt inkább fokozza azt, s az a pillanatnyi élvezet képes az élet összes nyomorúságán átszűrődve gyengíteni a keserveket . . . .

Elfojtott zokogás hangzik föl, mint kíséző zene a rögök egyhangú kopogására. Egy ifjú férfi világát hantolják el e sötét verembe . . . Ah! tehát a jegyesek boldogsága, szerelmük lángoló heve sem képes megküzdenni a halál hidegségével. Fagyaszto, borzalmas kép . . . Meneküljünk innen, nem akarom, hogy lássák a szememből elötörő könnyet. Az elsőt csak szétmorzsolom kínosan, de ezt követi a második, tizedik s ki tudná hányadik?!

Ah, mert az én világomat is megfagyasztá már a halál kegyetlensége!

Én is izleltem már az élet legédesebb boldogságát, de csak rövid ideig. A halál megirigyelte tőlem azt a végtelen boldogságot. Elszerette magának azt, kit én s csak egyedül én akartam szeretni s magaménak

mondani.

Láttam azt a beszédes ajkat örökre lezárulni; lefutni azt az égő csillagot, mely ragyogó szempárjából világolt reám, s mely örökös ködbe borult; láttam lehanyatlani s jéghideggé válni azt a gyönyörű kart, melynek hő ölelése gyújtott, égetett, perzselt . . . Láttam rombadólni egész és egyetlen boldogságomat. Éreztem a tovaröppenő édes álmok, szép remények által elhagyott, mérhetlen őr, sötétséget bennül lelkemben . . .

Egy egész világ, a földi mennyország volt az, mely bennem akkor összeroskadt s romjában a pokol kínzó fúriái váltottak tanyát . . .

Aztán hallottam a legszivettepőbb költeményt, a legszomorúbb melódiát, mely valamikor a legkétségbeesettebb művész lelke geniejéből fölfakadt . . . akkor mikor fölhangzott az örökre lezárult koporsó felett:

Rövid vala pályád, korán elhervadál,
Mint teljes díszében virító rózsaszál.
Életed tavaszán reád lehelt a tél:
Piros rózsza voltál, fehér rózsza lettél! . . .

Majd fölsírt tovább a bús gyászének
következő sora:

Más ékes koszorú illett volna te rád,

Mit nem a bú, hanem a szív öröme ad.

Te a hideg sírnak lettél mennyasszonya,
Neked koszorút a halál keze fona! . . .

Aztán mi is kikisértük őt ide . . . föl-zokogott lelkem mely bánata, mikor én is így hallottam a kegyetlen rögök egyhangú kopogását . . . Azóta mindig megsendül az ének fülemben — ha halotti kísérettel találkozom:

„Piros rózsza voltál, fehér rózsza lettél!?”

Oh távozzatok, távozzatok tőlem kínos képei a megemlékezésnek! Hisz' itt fogok én is megpihenni nem sokára . . . együtt fogjuk ölelni a föld hideg porát . . .

Jertek, óh jertek a csendes temetőbe, hallgassátok, mit e csend beszél; itt megtisztultok a föld salakjától; megtörök itt a kevély oktalan gögje s erőt nyer a szenvedő, a megtört szív.

Jertek, oh! jertek, s hallgassátok, amit a temető beszél!

Krébecz József.

másik párt ügyeivel-bajaival foglalkozik, hanem e város gazda közönségének érdekében is munkálkodik. Midőn R. F. úr ezen elismerésért köszönetünket nyilvánítjuk, újlag kifejezést adunk azon nézetünknek hogy lapunk fő célja jövőben is a város érdekének oltalmazása és népünk haladásának előmozdítása lesz. A gazdalkodást illetőleg, szintén nem fogjuk elhanyagolni nézetünk nyilvánítását különösen akkor, midőn a nálunk több oldalról nagyon is megadoztatott gazdaközönség érdekeiről van szó.

R. J. úr hozzáunk intézett soraiban ama nézetének ad kifejezést, hogy a lötenyésztesünkre vonatkozólag nyilvánított nézetünket teljesen osztja; az általunk mondottakhoz azonban hozzáteszi, hogy állat tenyésztésünk fejlődésének egyik gátló oka abban keresendő, hogy gyakran szűken állunk takarmány dolgában, sőt néha el is fogy az és ilyenkor állataink csak tengődnek, mire kitavasodik olyanok, mint a hót sovány esztendő állatai. Már pedig a magyar gazdák ama közmondását, hogy: „ló elli a lovat, de az abrak az anyja; nem volna szabad szem elől téveszteni, jegyzi meg nagyon helyesen R. J. úr.

A takarmány hiányának oka igen egyszerűen megmagyarázható. Itt van a város éjszaki oldalán a Tisza tulsó partján elterülő nagy rét; bőségesen elegendő takarmány teremne ott, minősége ellen sem lehet kifogást emelni, de az a nagy baj, hogy a Tisza kisebb áradása is elborítja a nagy terjedelmű rétet, s ha az elöntés májusban az u. n. zöldár alkalmával történik, a takarmány nagy része elveszett; vagy megtörténik, hogy kaszálás után éri a baj, megfűllik és nem használható. — Luczerna és zab termesztésére volna kitűnő talajuk a serház-zugi kis rét és a kilenczeze. De nincs egyik terület sem telekkönyvezve, így aztán nem igen merik megkísérteni gazdáink azok bevetését, különösen luczerna maggal, mert egyik gazda sem tudja, hogy jövőre nem kerül-e új osztás alá a bevetett földje. — Ezekből következtetve helyesnek találna R. J. úr, ha a kilenczezi és serház-zugi földek telekkönyvbe jegyzése iránt szükséges intézkedések folyamatba tétetnénk.

E tárgyra nézve megnyugtató közölhetjük R. J. úrral, hogy a kis rét betáblázása iránt a kellő intézkedések már megtették, s a telekkönyvezési engedély a törvénytől legközelebb fog kérteni. Csak-hogy itt a gazdáknak kell gyorsan cselekedni: aláírni az érdekelt birtokosoknak a Blázik Tamás tanácsbéli hivatalában kitett ívet; s ha az érdekelt gazdaközönség felénél többen irnak alá, akkor betáblázási költségek fejében semmit sem kell fizetni; ellenben pedig a betáblázás költségeit előre kell lefizetni. — Ha tehát e téren a kellő buzgalom hiányzani fog, a kis rét betáblázása könnyen elmarad, éppen gazdáink érdeklődésének hiánya folytán. — Nem veheti a jogos tulajdonos saját birtokát kezelése alá és vásárolhatja tovább is drága pénzen az ármentesítő-társulat tulajdonát képező s a tiszai védgáton termelt takarmányt.

Ha tehát lötenyésztesünk érdekében akarunk helyesen cselekedni, akkor oda türekedjünk, hogy bőven el legyünk látva takarmánnyal és a már mult alkalommal elmondottak figyelemben tartása mellett lehetetlen, hogy lötenyésztesünknél haladást ne észleljünk. Tessék tehát az érdekelt gazdáknak a kis rét telekkönyvezése végett az említett helyen jelentkezni és nyilatkozni; a serház-zugi rét betáblázása után meglehet kezdeni az intézkedést a kilenczezi földek telekkönyvezetése végett is. Majd ezek után lehet takarmányt bőven termelni.

— czi.

Ujdonságok.

— július 5.

— **Értesítés.** A jár. főszolgabírói hivatal részéről a következők közzété-

telére kértünk föl: „A belügyi m. kir. nagyméltóságú miniszterium f. évi június hó 27-én 2418. sz. a. kiadott körrendelete alapján a Budapesten székelő általános munkás betegsegélyző és rokkant pénztár csongrádi előhelyének szervezése czéljából megindult mozgalmat hatóságilag betiltottam; miről a közönséget oly figyelmeztetéssel értesitem, hogy az előhelynek e tilalom ellenére való szervezéséből úgy a vezetőkre, mint a belépő tagokra büntetőjogi felelősség hárulik.“

Kelt Csongrádon, 1891. júl. hó 4.

Dr. Cicatricis Lajos, főszolgabíró.

Szinészet. Színészeink egész váratlanul toppantak be csütörökön és még az nap megkezdtek előadásukat. Színre került a „Nagymama.“ Az előadáson meglátszott, hogy aznap érkeztek, tehát az út fáradalmait sem pihenhették ki. Mindazonáltal arról győződünk meg, hogy a kellő jóakarattal és buzgalommal hiányzik színészeinknél. Tegnap szombaton a „Nébánt virág“ című operette került színre. Jövő számunkban bővebben szólnak az előadásokról.

— **Nők mulatsága.** A hízelgés és kritika nem fér össze, nehéz tehát a választás, nem tudom melyiket válasszam! Az előbbi nem természetem, de nem is szép, a kritikát választom tehát. A kritikának pedig ott nincs és nem is lehet helye, a hol minden jó. Jó volt pedig minden, csak a nap irigyelte meg a kedélyes mulatságot és legalább is kétszer oly erősen támaszkodott botjára az öreg Apollo és ennek köszönhetjük, hogy nagyon rábá-mészokodott ezen a napon a földre és jó 30 foknyi meleget árasztott az a nélkül is lusta földiekre. De nem azért ment oda a közönség, hogy túl ne tegye magát az ilyen csekélységen és járta a tánczót a hegedű szó utolsó akkordjának elhangzásáig, sőt még tán tovább is. A bál sikere mindenképpen kielégített és azon édes gondolattal hajtotta fejét csendes ómra, hogy jól mulatott és minél előbb ismétlődjen hasonló kedélyes mulatság. A jelen voltak névsorát azon egyszerű okból, mert nem akarok senkinek fejtörést okozni azért, hogy miért a kis barna és miért nem a kékszemű szöke van első sorban említve és jegyezve? tisztelettel elhallgatom, — de azt bátran mondom, hogy ennyi sok szép leány ritkán kerül össze. A bálát gyermekszini előadás előzte meg, melyben a részt vevő kisdetek igyekeztek erejüket meghaladó szorgalommal és kitartással megfelelni szerepeiknek. Ezen előadás és az ezt követő bál is jótékony-czélú lévén: a szíves felül fizetőknek, kik kegyes adományaikkal a nemes czélt támogatták, e helyen mond köszönetet a rendezőség. Felülfizettek: Feuer Mihályné (Félegyháza) 5 frt; Scheligmann Ignác (Félegyháza) 50 kr; Práger N. (Budapest) 50 kr; Stern Béla (Szentes) 50 kr; Weisz Jenő (Hmvásárhely) 50 kr; Punyika 50 kr; Lichtenstein Ignác 1 frt; X. Y. 50 kr és Erlich Ernő (Félegyháza) 50 kr.

Tűz. Ismét harangok kongása verte fel csendes nyugalomból az alvókat f. hó 29-én a hajnali órákban. Gulyás Farkas kanális utcza háza fogott lángot és hamvadt el. Ez már második eset ez évben. Az ott tapasztak után ismét kérdezzük: csongrádi tűzoltóság! hol késel az égi homályban?

— **Betörés.** Korán kezdte jó **Tatár** Mihály 13 éves gyermek; még ha így halad, elég hamar is végezheti és elég jókor megérhetik az akasztófára. Nem kevesebbet követett el a jófajú kölyök, mint a mult szombaton betört Kátai János polgártársunk lakására és onnan a ládifa feltörése után 22 frtot emelt el. A rendőrség ideje korán csipte el a czimeres gaz ficzkót és megfenyítés végett a kir: járásbírósnak adta át. A büntetést hihetőleg az aszödi javító intézetben ületik le vele, hol az enyim és tied közötti külömb ségre bizonyára megfogják tanítani.

— **Lólopás.** Szegény jó **Hegyi** Pálnak esze ágában sem volt soha sem, hogy ő még valaha olyasmit álmodjék, hogy selymes réten egy deres lovat lát vigan finczánkolva legelészni és miután már tele szedte jól magát a deres, odamenjen hozzá és azt mondja neki: „hogy gyere jó vitéz és ül fel a hátamra, lovagolj velem el messze — messze a szertódhöz vagy talán azonis túl a tündérek honába keresztül repülven jó kövér hátamon

a levegő égen, túl az operenciákon is.“ És mégis! ő vele ez megtörtént, legalább is ő azt mondta: hogy ilyen formán történt. De őh fátum az álom valósággá változott; és mire álmából felébredt az álom valóvá varázsolódott szeméi előtt; a deres ott legelészett szeméi előtt. Egy pillanat! és a deresnek a hátán érezte magát, a mely vitte őt messze-messze, „De gyors a madár, gyors a szélvész, gyors a villám, de a zsendár lova még gyorsabb ám“; elérte a derest a czirkáló cseudőr lova és mivel gyanúsnaq talalta, hogy egy szegény ördögnek egy olyan deresen engedtesék meg a lovaglás: vallatóra fogta a lovat és kitünt, hogy tulajdonképen nem a deres őt, — hanem ő hitta a derest egy seta lovaglásra még pedig nem tisztességes úton és módon, mert nem álmodta ő azt, hanem meg is cselekedte, hogy a mezőtúri réten Páli Bálintottanbirtokos deres lovat elfogta és egész Csongrádig vailotta magát boldog tulajdonosának, de az itteni rendőrség elfogta. Így történt azután, hogy a deres jogos tulajdonosához, ő pedig a még igazságosabb helyre — a dutyiba került. Hisszük, hogy ott elég gondolkozni való ideje lesz a felett, hogy nem jó ilyen kápráztató valósággá varázsolni az álmot.

Közgazdaság.

A bor hamisításának kimutatása és a bortörvény.

(Folytatás.)

Ide tartozik a seprőbor, csingér stb., a melyekbe igen sokszor borkő-savat, gliczerint stb. tesznek, és mint bort árúsítjuk el. A műborkeresők magát a műbort is ebbe a kategóriába sorozhatják.

Most pedig térjünk át az egyes csoportok tárgyalására és lássuk, hogy chemiai elemzés útján mennyiben tudjuk a hamisításokat kimutatni.

VASUTI MENETREND.

Csongrádról indul — d. e. —	10.—
K.-Kis-Szállásra érkezik. —	10.5
Félegyházára — — — —	11.—
Szegedre ind. (sz. v.) — — —	11.47
Szegedre érke. — — — —	1.14
Budapestre ind. (gy. v.) — — —	11.47
Budapestre érke. — d. u. — —	2.05

Csongrádról ind. — d. u. — —	2.10
K.-Kis-Szállásra érke. — — —	2.48
Félegyházára — — — —	2.16
Szegedre ind. (gy. v.) — — — —	4.4
Szegedre érke. — — — —	4
Szegedre ind. (sz. v.) — — — —	4.5
Szegedre érke. — — — —	6.4
Budapestre ind. (sz. v.) — — —	5.02
Budapestre érke. — — — —	8.40

Budapestről ind. (sz. v.) d. e. — —	7.45
Félegyházára érke. — — — —	11.05
Csongrádra ind. — d. u. — —	12. 5
K.-Kis-Szállásra érke. — — —	12. 5
Csongrádra — — — —	1.08
Szegedről ind. (gy. v.) — — — —	10.47
Félegyházára érke. — — — —	11.46
Csongrádra ind. — — — —	12.05
Csongrádra érke. — — — —	1.08

Budapestről ind. (sz. v.) d. u. — —	12.—
Félegyházára érke. — — — —	4.9
Budapestről ind. (gy. v.) — — —	1.25
Félegyházára érke. — — — —	5.45
Csongrádra ind. — — — —	5.10
K.-Kis-Szállásra érke. — — —	6.17
Csongrádra — — — —	1.10
Szegedről ind. — sz. v. — — —	4.55
Félegyházára érke. — — — —	5.12
Csongrádra ind. — — — —	5.70
K.-Kis-Szállásra érke. — — —	6.10
Csongrádra érke. — — — —	

Felelős szerkesztő: Éder János.
Kiadótulajdonos: Schwarcz Sándor.

HASENÖRL EDE mérnök csőraktára

Budapest, VI. Teréz-körút 34.

szállít legjutánysaobb árak mellett legjobb minőségben gőz-, légszesz- és vízvezetési csöveket a hozzájuk tartozó kapcsoló részekkel, vastagfalú kútsöveket hordó alakú hüvelylyel kazán és locomobil forrcsöveket, gőzfűtési és karimás csöveket. — Ajánlja mint különlegességet, kitűnő minőségű szabadalmilag forrasztott egymásba csavarható

„FURÓCSŐVETT” ártézi kutak fúrásához

olcsóbban mint bárhol. Árjegyzékekkel, legmagasabb engedményekkel és a furrócsövekről közelebbi felvilágosítással szívesen szolgálók.

Schwarcz Sándor

jól felszerelt

AJÁNLJA

jól berendezett

könyvnyomdáját

Mindennemű nyomdai munkák, u. m.: önálló művek, folyóiratok, árjegyzékek, körlevelek, falragaszok, hirdapok, meghívók, tánczrendek, névjegyek, gyászjelentések, gazdasági-kereskedelmi-pénzügyi és hivatalos nyomtatványok gyors és pontos eszözlések a lehető legjutányosabb árak mellett.

könyvkereskedését

Hazai jeles írók termékei, egyszerű- és diszkütésben, képes könyvek, ifjusági iratok, imakönyvek, egyszerű és diszkütésben, elemi és polgári-iskolai tankönyvek, atlaszok, térképek, szótárak, levelezők köszöntők, gazdasági és törvénykönyvek nagy választékban.

Mindennemű i-ó-, rajz-levél- és esomagoló papír. Diszes doboz-levélpapírok, borítékok, kereskedelmi és jegyzet-könyvek.

Továbbá legújabb előhímzési minták, chablonok a legnagyobb asztalfutókra vagy tálcza-kendőkre jutányos áron előnyomatnak.

Ugyanitt kész nyomtatványok kaphatók.